

РЕШЕНИЕ

№ 5797

гр. София, 21.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 22.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7981** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е на основание чл. 284 и следващите от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ и по реда на чл. 203 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на А. Н. Ю., чрез адв. И. Ю., САК, със съдебен адрес [населено място] [улица], вх. Б, ет. 4, офис 12, с която е предявен иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от изключително тежки и нечовешки условия на живот в следствения арест на @@2@ [населено място], Софийски централен затвор, З. „К.“, Затвора [населено място], Затвора [населено място] и при конвоиране за участие в съдебни заседания.

В исквата молба се твърди, че А. Ю. търпял мъка за неотклонение „задържане под стража“ в следствения арест на @@7@ [населено място] в килия № 6 на 5 етаж. Спалните помещения не са отговаряли на сатндартите за минимална площ на брой настанени лица. В тях имало по един санитарен възел, който не осигурявал уединение при ползването му. Храненето се извършвало в спалното помещение, поради липса на столова. Леглата били мръсни, овехтели, крайно неудобни за сън. Имало множество хлебарки и дървеници. На задържаните лица не се подsigурявали условия за поддържане на лична хигиена, не се осигурявали препарати за почистване, дезинфекция, не била осигурена достатъчна като количество и качество храна.

Нямало условия за двигателна активност, не достигал чист въздух, нямало добро осветление.

В З. „К.“ ищецът бил настанен в неремонтирания 2 – ри блок. В банята и тоалетната имало течове, които създавали постоянна влага, мухъл. Вратите и прозорците на спалните помещения не се затваряли добре и създавали течение. В спалното помещение имало само студена вода, а топлата вода била недостатъчно, по 3 литра вода на човек. Домакинската посуда в кухнята се съхранявала на земята, създавали се предпоставки за разнасяне на болести и зарази. В З. „К.“ ищецът бил подложен на обиди на расова основа от служител на надзорно – охранителния състав. Бил несправедливо наказан поради положителен тест за наркотици.

При конвоиране и престой в затвора [населено място] и [населено място] ищецът е бил на строг режим, въпреки, че е бил с присъда с общ режим на изтърпяване. Във В. е държан в наказателна килия, без да е извършвал никакви нарушения. Конвоите се извършвали в небезопасени бусове, без седалки и колани, били трудно достъпни при качване и слизане и ищецът счупил поставен в левия крак имплант при един от конвоите.

Всички тези обстоятелства създавали на А. Н. Ю. неописуем дискомфорт, представляват поставяне в нечовешки, унижителни условия, в нарушение на забраната по чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС. Органите, на които е възложено ръководството и контрола върху дейностите по изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ не са осигурили на осъдения условия, които да не създават предпоставки за увреждане на физическото и психическото му здраве и човешко достойнство. Не са изпълнили вмененото им от закона задължение за осигуряване на нормални условия за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, което представлява незаконосъобразно бездействие. От това бездействие са причинени множество неимуществени вреди на ищеца, изразяващи се във физическо и психическо страдание, значителен дискомфорт, накарняване на човешкото му достойнство, притеснения, които е изпитвал постоянно. Сънят му бил нарушен, станал изнервен и раздразнителен, притеснявал се и се срамувал от начина, по който живее, изпаднал в отчаяние, изпитвал страх от увреждане на здравето, както и чувство на незащитеност и малоценност.

Направено е искане за присъждане на обезщетение в общ размер от 50 000 лева за претърпените неимуществени вреди за периода от м. февруари 2022 г. до 21. 04. 2023 г. от престоя в следствения арест, СЦЗ и З. „К.“, както и престоя в затворите в [населено място] и [населено място] при конвоиране на ищеца за участие в съдебни заседания, както и от условията на конвоиране, ведно със законната лихва от 22. 04. 2023 г. до окончателното плащане. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез упълномощен процесуален представител, в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество на делото оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Счита, че не се доказва подлагане на ищеца на изтезание, жестоко, нечовешко или унижително отношение. Няма незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи на ответника при упражняване на административна дейност, от които да са причинени вреди на ищеца. Условията в следствения арест на @@13@ [населено място] отговарят на изискването за минимална жилищна площ, която не може да бъде по-малко от 4 кв.м. на човек. Спалните помещения са оборудвани с легла, метална маса и столове, шкафчета. Осигурено е парно отопление, има достъп до течаща вода,

санитарният възел е отделен от останалата част на арестното помещение посредством масивна преградна стена с височина 120 см. Помещенията имат отворяеми прозорци, които позволяват достъп на естествена светлина и въздух целогодишно. Има изградена вентилационна система. Помещенията са достатъчно осветени, осигурени са средства за хигиенизирането им. Извършва се дезинсекция, дезинфекция и дератизация регулярно по договор с външна фирма. Има обособени места за престой на открито. Осигурена е безплатна храна. При напускане на ареста А. Ю. е декларирал на 31. 03. 2022 г., че няма претенции по отношение на медицинското обслужване и надзорно – охранителния състав на ареста. При престоя в затворите в [населено място] и [населено място] при конвоиране, ищецът е настаняван в затворническо общежитие от открит тип, настаняването е съобразено с режима на изтърпяване на наказанието. За превоза по време на конвоиране за участие в съдебни заседания не отговаря Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Няма нарушение на забраната по чл. 3, ал.1 от ЗИНЗС и при пребиваването на ищеца в З. „К.“. Доводите се поддържат и в хода по същество на делото. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор К. дава заключение, че неимуществените вреди, заявени с исковата молба не са доказани по делото. Свидетелските показания са неконкретизирани. Прави искане за отхвърляне на исковата молба като неоснователна и недоказана. Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и становищата на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

А. Н. Ю. е настанен в ареста на [улица] при О. – С. на 04. 02. 2022 г. На 31. 03. 2022 г. е преведен в Затвора [населено място], на 12. 04. 2022 г. в З. „К.“. Освободен е на 21. 04. 2023 г., поради изтърпяване на присъдата.

Условията в следствения арест на [улица] при О. – С. отговарят на изискването за минимална жилищна площ, която не може да бъде по-малко от 4 кв.м. на човек. Спалните помещения са оборудвани с легла, метална маса и столове, шкафчета. Осигурено е парно отопление, има достъп до течаща вода, санитарният възел е отделен от останалата част на арестното помещение посредством масивна преградна стена с височина 120 см. Помещенията имат отворяеми прозорци, които позволяват достъп на естествена светлина и въздух целогодишно. Има изградена вентилационна система. Помещенията са достатъчно осветени, осигурени са средства за хигиенизирането им. Извършва се дезинсекция, дезинфекция и дератизация регулярно по договор с външна фирма. Има обособени места за престой на открито. Осигурена е безплатна храна. При напускане на ареста А. Ю. е декларирал на 31.03.2022 г., че няма претенции по отношение на медицинското обслужване и надзорно – охранителния състав на ареста. Като доказателства по делото са приети приемо – предавателни протоколи за извършена ДДД обработка от „Фаворит“ООД на помещенията на ареста [населено място], находящи на [улица], график за изпиране на постелъчно бельо и одеяла, график за извеждане на задържаните лица за престой на открито, меню за храната за различни видове диети, предоставяно на задържаните лица от ареста на [улица].

По отношение на конвоирането до Затвора [населено място] и [населено място] се установява, че лишениите от свобода – чужда делегация, се настаняват според изложеното в съпроводителните документи – режим и тип на настаняване и по време на престоя си в затвора [населено място] е настаняван в З. „В.“, същото се отнася и до

Затвора [населено място]. Видно от становище вх. № 16020/13.10.2023 г. по описа на ГД“ИН“, началникът на затвора [населено място] посочва, че лицето е диференцирано настанявано съобразно режима на изтърпяване на наказанието. З. „В.“ разполага с 33 спални помещения, ремонтирани през 2015 г. и 2019 г. През 2020 г. е осъществена подмяна на дограмата на сградата с такава от ПВЦ със стъклопакет. Спалните помещения разполагат с общ санитарен възел, оборудван с тоалетна, мивка и душ, които могат да се ползват постоянно. Спазено е изискването за осигуряване на 4 кв. м. площ на човек, за всеки лишет от свобода е осигурено легло с дюшек. Условията в Затвора [населено място] отговарят на минималните европейски стандартни изисквания. При престоя в Затвора [населено място] като чужда делегация ищецът е имал достъп до свеж въздух, санитарен възел, постоянно течаща вода, отопление, хранене и медицински услуги.

По отношение на З. „К.“ съдът приема за установено от фактическа страна, че от 31. 03. 2022 г. до 12. 04. 2022 г. А. Н. Ю. е настанен в приемното отделение на 8 – ма група в спално помещение „К.“, предназначено за осъдени, изтърпяващи присъдата си с първоначално постановен общ режим. Спалното помещение е с квадратура 40 кв. м., спазено е изискването за 4 кв. м. на човек. Има легла, маса, столове, шкафове. Има самостоятелен санитарен възел, който е достъпен за настанените в него по всяко време на денонощието, осигурен е и постоянен достъп до топла и студена течаща вода. Спалното помещение се отоплява посредством парно. Осветлението е с лампа тип пура и една дежурна лампа. В групата има и обща баня, която може да бъде използвана допълнително от лишените от свобода. По време на престоя си в З. „К.“ А. Ю. е пребивавал в стандартно спално помещение, находящо се в блок 2, ет. 3. Всички спални помещения в З. „К.“ са с еднакви параметри като жилищна площ и условия на настаняване. Всяко спално помещение и с квадратура от 17 кв.м., прилежащ санитарен възел от 3 кв.м., коридор. Във всяко спално помещение има прозорец с отварящо се крило за проветряване. На всеки от етажите има баня с душ и електрически бойлер, който може да се ползва всекидневно от 06. 30 ч. до 23.00 ч. Храната се приготвя в специално обособена за това кухня в затворническото общежитие, а храненето се осъществява в столова. На етажите са обособени кухненски помещения, които са оборудвани с фурни и котлони за приготвяне и претопяне на храна, както и с метални шкафове за посудата. Хигиената в спалните помещения се поддържа от настанените в тях.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите С. Д. С. и Д. Ж. Ж., служители съответно на Затвора [населено място] и Затвора [населено място]. Съдът кредитира показанията им като обективни, съответни на писмените доказателства по делото. Свидетелят С. С. от Затвора [населено място] дава показания, че спалните помещения са според изискванията, в тях има санитарен възел, течаща вода, настаняват се по двама човека, има възможност да се поддържа чистота. Свидетелят Ж. от Затвора [населено място] дава показания, че спалните помещения са с квадратура според изискванията, имат санитарен възел, течаща топла и студена вода, електричество, отопление, дограмата е сменена, сменени са матраците. Почистването се осъществява регулярно, предоставят се санитарни материали. Регулярно се пръска срещу хлебарки и дървеници. Няма данни някой да се оплаквал от ухапвания от дървеници, няма докладни записки по такъв въпрос.

От страна на ищеца са посочени и разпитани в хода на съдебното производство свидетелите Д. О. И. от Затвора [населено място], М. Ю. М. от Затвора [населено

място] и К. П. Д. от Затвора [населено място]. Свидетелят К. П. Д. дава показания, че не познава А. Н. Ю.. Условието в Затвора в [населено място] счита, че са приемливи, храната е приемлива, има лекар всеки ден. Има хлебарки и дървеници, срещу които се пръска. Осигуряват се медикаменти при ухапване от дървеници, а алергичните хора се настаняват в медицински център.

Свидетелят М. Ю. М. дава показания за условията в следствения арест на [улица]. Не познава А. Ю. Н.. Дава показания, че има хлебарки и дървеници във всички килии без изключение. Мирише на мухъл. Срещу дървениците дават мазила и хапчета, особено при алергии. Топла вода има два пъти в седмицата, но не се предоставят сапуни и препарати. Дрехите се перат в килията и банята. През зимата е много студено.

За условията в Затвора [населено място] показания дава свидетелят Д. О. И.. Съдът кредитира неговите показания като отчита, че той също има дела с ГД“ИН“ за условията в затвора. Свидетелят не е сигурен дали познава А. Н. Ю.. Не е влизал в помещение, в което се настаняват канвоирани затворници и не може да каже дали в тези помещения има дървеници. В другите помещения, в които са настанени лишени от свобода има много дървеници, пръскат срещу тях от време на време, но няма ефект.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от лице което твърди, че е претърпяло неимуществени вреди в резултат на неблагоприятните условия, при които е било поставено при изпълнението на наложена му мярка за неотклонение "задържане под стража", както и при изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“, причинени от специализираните органи по изпълнение на наказанията в арест "Г.М. Д.", Затвора [населено място], З. „К.“, настаняване при конвоиране в Затвора [населено място] и Затвора [населено място] и от условията на конвоиране.

Исковата молба е подадена срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, юридическо лице към министъра на правосъдието с териториални служби в т.ч. Областните служби "Изпълнение на наказанията" /чл. 12, ал. 3 от ЗИНЗС/, които обединяват, ръководят и контролират дейността на пробационните служби и арестите /чл. 16, ал. 1 от ЗИНЗС/ - т.е исквата е подадена от лице с правен интерес и срещу пасивно легитимирания ответник, по аргумент от чл. 205 от АПК във чл. 284, ал. 1 във вр. с чл.285, ал. 1 и, ал. 2 от ЗИНЗС.

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от лице, което твърди, че е претърпяло неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразна административна дейност - незаконосъобразно бездействие на длъжностни лица на ответника през исковия период от м. февруари 2022 г. до 21. 04. 2023 г.

Искът е предявен пред компетентния съд, при спазване правилата за родова и местна подсъдност.

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, на което основание е предявен иска, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3.

Разпоредбата на чл. 284, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/, предвижда че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по

изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3.

Съгласно разпоредбата на чл. 3 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или уничително отношение. За нарушение на тази забрана се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

Според чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС, искът по чл. 284, ал. 1 от с. з. се разглежда по реда на глава единадесета от Административнопроцесуалния кодекс, а, ал. 2 на текста сочи като ответници органите по чл. 284, ал. 1, от чиито актове, действия или бездействия са причинени вредите. Последните, според правилото на чл. 205 от АПК са юридическите лица, представлявани от органа /в случая от специализираните органи по изпълнение на наказанията/, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" се явява пасивно легитимирана страна, т. к. упражнява общо ръководство и контрол на местата за лишаване от свобода и арестите, в който смисъл има правосубектност да бъде надлежен ответник по делото. Ответникът Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" със седалище [населено място], съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗИНЗС, е юридическо лице към министъра на правосъдието и осъществява прякото ръководство и контролът върху дейността на местата за лишаване от свобода, и арестите към съответните ОСИН. За вредите, причинени от незаконосъобразни актове, действия и/или бездействия на администрацията на затвора и длъжностни лица в системата на тази администрация, отговаря юридическото лице. При това, Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" има както процесуална, така и материално правна легитимация да отговаря по предявеният иск.

В Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, част четвърта, е регламентиран реда за изпълнение на мярката за неотклонение "задържане под стража". Съгласно чл. 240, ал. 1 от ЗИНЗС, доколкото в тази част не е предвидено друго, разпоредбите относно осъдените на лишаване от свобода се прилагат и по отношение на обвиняемите и подсъдимите с мярка за неотклонение "задържане под стража".

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вреди, причинени от незаконни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като отговорността се реализира по реда на чл. 203 и сл. от АПК, а чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС урежда тази отговорност по отношение на лицата, лишени от свобода, при наличие на вреди, причинени от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3 от ЗИНЗС. Доколкото предявеният иск се обосновава от фактическа страна с

незаконосъобразни бездействия при или по повод изпълнение на служебни задължения при осъществяване на административна дейност от служители в ГДИН, следва да се приеме от формална страна, че са налице специфичните предпоставки по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС. Ето защо съдът приема, че предявеният срещу Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" осъдителен иск с правно основание чл. 284 от ЗИНЗС, е процесуално допустим и подлежи на разглеждане в производство по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Разгледан по същество е неоснователен по следните съображения:

С чл. 128, ал. 1, т. 5 от АПК исковите за обезщетения за вреди от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, като вид иски за непозволено увреждане, са изключени от подведомствеността на гражданския съд и се разглеждат по реда на АПК като специален закон.

По силата на чл. 203, ал. 1 от АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава. Според текста на чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди или на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Относно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва да се има предвид, че нормата е с материално правен характер, тъй като сочи изрично предпоставките, при които може да бъде ангажирана отговорността на държавата - вреди, причинени от нарушения по чл. 3 от ЗИНЗС.

Ето защо, за да бъде приета основателност на иска за вреди с правно основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва кумулативно да бъдат доказани: акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от закона и настъпила, в резултат на нарушението имуществена или неимуществена вреда в правната сфера на ищеца.

Съответно, отговорността на държавата се ангажира при доказано подлагане на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение /чл. 3, ал. 1/, както при поставянето на лицата в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода" или "задържането под стража", изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност /чл. 3, ал.2/.

Ако с разпоредбата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС относно неимуществените вреди е въведена законовата презумпция, че настъпването им се предполага до доказване на противното, то доказването на фактическите основания, причинили вредите, е подчинено на изискванията на общия исков процес и е в

тежест на страната, която ги твърди.

В чл. 3 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи е прокламирано, че никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. По отношение на лицата, изтърпяващи наказание за извършени углавни престъпления, както и по отношение на лицата, на които е наложена мярка за неотклонение "задържане под стража"/по аргумент от чл. 240 от ЗИНЗС/, във вътрешното законодателство на страната това основно право е регламентирано с нормата на чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, предвиждаща че осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение вкл. и да бъдат поставяни в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража. На това право на лишените от свобода респ. на задържаните лица, съответства насрещното административно задължение, при изпълнение на наказанието "лишаване от свобода" и на мярката "задържане под стража", да бъдат осигурени необходимите и достатъчни условия, обезпечавачи поддържането на физическото и психическото здраве на осъдените и задържаните лица и зачитане на правата и достойнството им /чл. 2, т. 3 от ЗИНЗС/.

В процесния случай не се доказават твърденията за незаконосъобразно бездействие на служители на ответника в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС досежно условията на настаняване на ищеца в следствения арест на [улица] периода от 04.02. 2022г. до 31. 03. 2022 г. Оплакванията са за нарушаване на стандарта за минимална жилищна площ, проблеми с ползването на санитарния възел, лоши хигиенни условия, наличие на хлебарки и дървеници, липса на препарати за почистване, липса на добро осветление, чист въздух, условия за двигателна активност, недостатъчна като количество и качество храна. От страна на ищеца за установяване на тези твърдения е разпитан свидетеля М. Ю. М.. От страна на ответника за оборване на твърденията в исковата молба са представени писмени доказателства. Не се доказва твърдението, че килиите са пренаселени и задържаните лица са настанявани при нарушение на изискванията за минимална жилищна площ. Съдът приема за доказано по делото от представените от ответника писмени доказателства, че килиите в ареста на [улица]в С. са еднотипни, с площ от 16 кв.м. За периода от 04.02. 2022 г. до 25. 02. 2022 г. ищецът е бил настанен в едно спално помещение с още трима души, а в периода от 25. 02. 2022 г. до 31. 03. 2022 г. в помещение с още едно лице. Не е допуснато нарушение на изискването за 4 кв.м. жилищна площ на всяко лице. Не се доказват твърденията в исковата молба, че храната не била достатъчна като количество и като качество. На задържаните лица, настанявани в ареста на [улица] С. е осигурявана безплатна храна /закуска, обяд и вечеря/, която отговаря на разпоредбите на чл. 84, ал.2, т. 1 от ЗИНЗС. Представени са доказателства и за осигуряване на хигиенни условия в арестните помещения като графици за изпиране на постелъчно бельо и одеяла в пералните машини на ареста. Осигурен е и престой на открито. В помещенията има достатъчно

естествена светлина, прозорците се отварят и осигуряват проветряването им. Има изградена вентилационна система за циркулация на въздуха. Провеждани са регулярно ДДД обработки. Представени са протоколи за извършени ДДД обработки на 15. 02. 2022 г. и на 18. 03. 2022 г. Свидетелят М. М. не познава ищеца, поради което съдът не кредитира показанията му като конкретни по отношение на процесния правен спор. По делото не се сочи и не се установява ищецът да е посетил МЦ с оплаквания за ухапвания от насекоми, хлебарки и дървеници по време на престоя си в ареста, така като се твърди в исковата молба. В попълнена декларация при напускане на ареста е посочил, че няма претенции към администрацията. В тази връзка свидетелят М. М. в своите показания предимно говори за личните си преживявания и усещания, които не са предмет на делото и не могат да докажат за целите на настоящото производство, нито факта на бездействие на администрация на ареста, нито на причинена вреда на ищеца, нито на причинна връзка между твърдяното бездействие и вреди. По тези причини настоящата инстанция счита, че не е доказано незаконосъобразно бездействие от страна на служители на ответника в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС относно условията в следствения арест в [населено място], [улица].

Не се доказва нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС и по отношение на условията в Затвора [населено място] и З. „К.“. Ищецът е бил настанен в З. „К.“ от 31. 03. 2022 г. до 12. 04. 2022 г. в приемното отделение на 8 – ма група в спално помещение „К.“, предназначено за осъдени, изтърпяващи присъдата си с първоначално постановен общ режим. Спалното помещение е с квадратура 40 кв. м., спазено е изискването за 4 кв. м. на човек. Има легла, маса, столове, шкафове. Има самостоятелен санитарен възел, който е достъпен за настанените в него по всяко време на денонощието, осигурен е и постоянен достъп до топла и студена течаща вода. Спалното помещение се отоплява посредством парно. Осветлението е с лампа тип пура и една дежурна лампа. В групата има и обща баня, която може да бъде използвана допълнително от лишените от свобода. По време на престоя си в З. „К.“ А. Ю. е пребивавал в стандартно спално помещение, находящо се в блок 2, ет. 3. Всички спални помещения в З. „К.“ са с еднакви параметри като жилищна площ и условия на настаняване. Всяко спално помещение и с квадратура от 17 кв.м., прилежащ санитарен възел, което е 3 кв.м., коридор. Във всяко спално помещение има прозорец с отварящо се крило за проветряване. На всеки от етажите има баня с душ и електрически бойлер, който може да се ползва всекидневно от 06. 30 ч. до 23.00 ч. Храната се приготвя в специално обособена за това кухня в затворническото общежитие, а храненето се осъществява в столова. На етажите са обособени кухненски помещения, които са оборудвани с фурни и котлони за приготвяне и претопляне на храна, както и с метални шкафове за посудата. Хигиената в спалните помещения се поддържа от настанените в тях. Условията на настаняване са добри, не са в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. Категорично не се доказват и твърденията за обида на расова основа и неправомерно наложено

наказание във връзка с положителен тест за наркотици.

Условията не са в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС и в Затвора [населено място] и Затвора [населено място], в които ищецът е пребивавал за кратки периоди от няколко дни при конвоирането му за участия в съдебни заседания. Не се доказва нарушение на определения режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ при конвоирането. По отношение на конвоирането до Затвора [населено място] и [населено място] се установява, че лишените от свобода – чужда делегация, се настаняват според изложеното в съпроводителните документи – режим и тип на настаняване и по време на престоя си в затвора [населено място] е настаняван в З. „В.“, същото се отнася и до Затвора [населено място]. Видно от становище вх. № 16020 от 13.10.2023 г. по описа на ГД“ИН“, началникът на затвора [населено място] посочва, че лицето е диференцирано настанявано съобразно режима на изтърпяване на наказанието. З. „В.“ разполага с 33 спални помещения, ремонтирани през 2015 г. и 2019 г. През 2020 г. е осъществена подмяна на дограмата на сградата с такава от ПВЦ със стъклопакет. Спалните помещения разполагат с общ санитарен възел, оборудван с тоалетна, мивка и душ, които могат да се ползват постоянно. Спазено е изискването за осигуряване на 4 кв. м. площ на човек, за всеки лишет от свобода е осигурено легло с дюшек. Условията в Затвора [населено място] отговарят на минималните европейски стандартни изисквания. При престоя в Затвора [населено място] като чужда делегация ищецът е имал достъп до свеж въздух, санитарен възел, постоянно течаща вода, отопление, хранене и медицински услуги. Условията на настаняване не се в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. Свидетелските показания на Д. И. и К. Д. не се отнасят за помещенията, в които се настаняват конвоирани лица, свидетелите не познават А. Ю. и нямат преки и непосредствени впечатления от условията, при които той е бил настанен при конвоиране, какви вреди са му причинени, причинно – следствена връзка. Не се доказват незаконосъобразни действия и бездействия на служители на ГД“ИН“ и при превозването на ищеца, нито, че при превоз е счупил имплант в левия си крак, поради трудно качване и слизане от превозното средство.

Настоящият съдебен състав намира, че не се установява бездействие от страна на администрацията на ГД „ИН“ за унижаване или принижаване на лишения от свобода чрез поставянето му в неблагоприятни условия, така както се твърди в исковата молба. Налице са доказателства, че администрацията е направила необходимото, за да осигури нормални от гледна точка на заявената претенция условия за живот на ищеца за посочения период.

В случая не са налице кумулативно изискуемите материалноправни предпоставки за ангажиране отговорността на ГД "Изпълнение на наказанията" по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във вр. с чл. 284, ал. 1 и с чл. 3 от ЗИНЗС, което квалифицира така предявеният иск против администрацията като недоказан по основание.

Ответната страна претендира присъждане на разноски по делото. Съобразно

чл. 286, ал. 2, изр.1 от ЗИНЗС, когато искът се отхвърли изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Разноските по производството, по аргумент от чл. 75 и чл. 76 от ГПК, са средствата за възнаграждение на свидетели и вещи лица, т.е. разноски, направени по процесуалните действия, които страната е искала да бъдат извършени. По аргумент от горните текстове на ГПК и нормата на чл. 286, ал. 3 от ЗИНЗС, отговорността на загубилия делото ищец за разноски се ограничава само до разноските по производството. Обратно - при частично или пълно уважаване на иска, ответникът заплаща на ищеца разноски за производството, както и заплатената от него държавна такса и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Предвид изложеното, искането на ответника е неоснователно, тъй като въпреки изхода от спора, ответникът няма право на разноски за юрисконсултско възнаграждение, по арг. от чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС.

Така мотивиран и на осн. чл. 285 от ЗИНЗС и чл.172, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. Н. Ю. против Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" иск в размер на 50 000 /петдесет хиляди/ лева за понесени неимуществени вреди, поради противоправно бездействие на администрацията в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС за периода от м. февруари 2022 г. до 21. 04. 2023 г. при престоя на ищеца в следствения арест, СЦЗ и З. „К.“, както и престоя в затворите в [населено място] и [населено място] при конвоиране за участие в съдебни заседания, както и от условията на конвоиране, ведно с иска за заплащане на законна лихва от 22. 04. 2023 г. до окончателното плащане.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред тричленен състав на Административен съд София– град.

СЪДИЯ: